

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

1.Bhar.306/2024/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2025. év március hó 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A testi sértés büntette miatt vádlottl ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Bf.635/2023/9. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Ráckevei Járásbíróság a 2023. július 12. napján kihirdetett 40.B.39/2021/94. számú ítéletében vádlottl vádlottat az ellene sértés büntette [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (6) bekezdés d) pont] miatt emelt vád alól – a Be. 566. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozással – a bűncselekmény elkövetésének bizonyítottsága hiányában felmentette és megállapította, hogy az eljárás során felmerült 317.938 forint büntügyi költséget az állam viseli.

[2] A járásbíróság ítéletével szemben az ügyész a vádlott terhére, bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője a kihirdetett elsőfokú ítéletet tudomásul vették.

[3] A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. július 1. napján megtartott nyilvános ülésen kihirdetett 4.Bf.635/2023/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. vádlottl vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (6) bekezdés d) pont], ezért 1 év szabadságvesztésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és annak végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztésből – annak végrehajtása esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a vádlottat, hogy az elsőfokú eljárás során

felmerült 317.938 forint bűnügyi költséget fizesse meg az államnak. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és rögzítette a vádlott személyazonosító okmányának számát.

[4] A törvényszéki ítélet kihirdetése után a vádlott és védője fellebbezést jelentett be felmentés érdekében.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.601/2024/3. számú átiratában az előzményi adatok rögzítését követően kifejtette, hogy az első- és másodfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta. A járásbíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, azonban a törvényszék helytállóan állapította meg, hogy az elsőfokú ítélet tényállása megalapozatlanságban szenved, továbbá, hogy az elsőfokú bíróság téves jogkövetkeztetést vont le, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy nem bizonyítható a vádlott bűnössége. Meglátása szerint a másodfokú bíróság irathűen tette megalapozottá a történeti tényállást a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés eredményeként, amely eltérő tényállás megalapozta a vádlott bűnösségét. A másodfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a minősítés is törvényes. Megítélése szerint a törvényszék a büntetéskiszabási körülményeket megfelelően értékelte, amikor a törvénnyel első ízben szembekerülő vádlottat végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte. Álláspontja szerint a szabadságvesztés és a próbaidő tartama is megfelelő, azok enyhítése nem szolgálná sem a generális, sem a speciális prevenciót. Végezetül rámutatott, hogy egyetért a törvényszéknek az előzetes mentesítés mellőzésével kapcsolatos érvelésével is, továbbá a másodfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek. Mindezek alapján a másodfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[6] A vádlott védője a fellebbezés írásban előterjesztett indokolásában a felmentés végett bejelentett fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a széleskörű bizonyítási eljárás keretében beszerzett bizonyítékokat helytállóan értékelte és azokból helyes következtetést vont le védenre felmentésére. Érvelése szerint a járásbíróság megalapozott tényállást állapított meg és indokolási kötelezettségének is eleget tett, így fennállt a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma, ennek ellenére a törvényszék elvégezte azok újraértékelését, amelyet nem tartott törvényesnek. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság esetében a közvetlenség elve alapozta meg azt a döntést, hogy a sértettnek és élettársának a védenre terhelő vallomása ellenére felmentő ítéletet hozott.

[7] Kérte figyelembe venni, hogy a sértett és a vádlott között elmérgesedett viszony állt fenn, amit hangfelvételek is bizonyítottak, így a sértetti vallomás csak gondos mérlegelés alapján lehet alkalmas a tényállás megállapítására, továbbá kizárólag abban az esetben, ha nincs olyan objektív bizonyíték, amely a vallomást megdöntené. Véleménye szerint név10 az egyetlen tanú, akinek a hitelessége és érdektelensége nem kérdőjelezhető meg, továbbá nevezett tanú a dulakodás teljes időtartama alatt a helyszínen volt, így részletesen beszámolt az általa tapasztalt eseményekről. Kiemelte, hogy a tanú a sértett vallomásának több elemét is kétségbe vonta és a vallomása alapján aggálytalanul megállapítható, hogy védenre a garázda jellegű utcai verekezésnek nem az agresszora, hanem a védekező áldozata volt, támadólag nem lépett fel a sértettel szemben. Hangsúlyozta továbbá, hogy a dulakodás úgy maradt abba,

hogy a sértettet le kellett húzni a vádlottról, ha mindeközben védeence sérülést okozott a sértettnek, az kizárólag védekezésből történt.

[8] A védő sajnálatosnak tartotta, hogy a járásbírószágon lejátszott hangfelvételekből a törvényszék az elsőfokú bíróság és a védelem álláspontjától eltérő következtetésre jutott, véleménye szerint a „kifejezetten primitív, gyűlölködő hangvételű üzenetek teljesen összeegyeztethetők a sértett személyiségével, amelyről az ügy több tanúja is beszámolt és az elsőfokú bíróság is meggyőződhetett” a közvetlenség révén.

[9] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla változtassa meg a másodfokú bíróság ítéletét és a vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel. Kitért arra is, hogy védeence cselekménye garázdaság bűncselekménynek sem minősíthető, mert az kétségtelen tény, hogy beszélgetést kezdeményezett a testvérével és élettársával, azonban a tettlegesség során a sértett támadása ellen védekezett.

[10] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat fenntartotta és tartalmában megismételte.

[11] A vádlott védője a nyilvános ülésen megismételte a fellebbezése indokolásának tartalmi elemeit. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a közvetlenség elve alapján megalapozott döntést hozott és kiemelte név10 tanúvallomását.

[12] vádlott1 vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez.

[13] A vádlott és a védő fellebbezése nem alapos.

[14] A Kúria Bhar.III.111/2019/8. számú végzésének és a BH 2021. 68. számú eseti döntésének iránymutatására figyelemmel az ítéltábla elsőként azt vizsgálta meg, hogy a bejelentett fellebbezések alapján van-e helye a harmadfokú eljárásnak, ugyanis a Be. 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésre kizárólag a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén van lehetőség.

[15] A Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett. Jelen esetben a járásbírószék a vádlottat az ellene emelt testi sértés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Ezzel szemben a Budapest Környéki Törvényszék a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében. E tényadatok kétségkívül megnyitották a másodfokú ítélet elleni, a Be. 616. § a), b) és c) pontján alapuló fellebbezés lehetőségét.

[16] A Be. 615. § (3)-(5) bekezdései meghatározzák a másodfellebbezéssel támadható másodfokú ítéleti rendelkezések körét, így joghatályos csak az a fellebbezés lehet, amely valóban megnyílt fellebbezési jog esetén, a másodfokú ítélet másodfellebbezéssel támadható részét, illetve rendelkezését kifogásolja.

[17] A Be. 615. § (3) bekezdés a) pontja szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve a hivatkozott törvényhely b) pontja szerint kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését, vagy részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett.

[18] Amint azt a Kúria a fentebb hivatkozott végzésében és eseti döntésében is leírta, az eltérő rendelkezés, mint törvényes fellebbezési ok rendeltetése nyilvánvalóan az, hogy lehetőség nyíljon az eltérést eldöntő új eljárási fokra. A hatályos Be. ehhez, a korábbi eljárási törvényben is meglévő feltételhez hozzárendelte, hogy nem önmagában az eltérés, ellentét (objektíve), hanem annak fájlalása, sérelmezése (szubjektíve) adja ki együtt a harmadfokú eljárás megnyitását.

[19] A másodfokú ítélet ellen a vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[20] Mindez azt jelenti, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja és a) pontjának ab) alpontja, valamint b) pontja értelmében a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, a másodfokú ítéletnek azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint az elsőfokú és másodfokú bírósági eljárást bírálta felül. Ezen túlmenően a Be. 618. § (2) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[21] Az ítéltábla megállapította, hogy az eljáró bíróságok az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartották, nem vétettek olyan eljárási szabálysértést, ami a Be. 625. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú, illetve másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[22] A felülbírálat ezt követő szempontja, hogy a másodfokú ítélet tényállása megalapozott-e, ugyanis a Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét

meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

[23] A tényállás hiányossága esetén a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételének van helye, az iratellenesség pedig – értelemszerűen, mibenlétéből fakadóan – az iratok tartalma alapján orvosolható. A részleges megalapozatlanság kiküszöbölésének nincs mennyiségi korlátja, bármilyen nagy terjedelmű is a megalapozatlanság, az iratok tartalma alapján, helyes ténybeli következtetés útján vagy bizonyítás felvételével kiküszöbölhető (EBH 2018. B.8.).

[24] A hatályos büntetőeljárási törvény csak a teljes – a másodfokú eljárásban helyre nem hozható – megalapozatlanság okából engedi meg a hatályon kívül helyezést, míg az ítélet részleges megalapozatlanságának kiküszöbölését a másodfokú bíróság kategorikus – mérlegelést nem tűrő – kötelezettségévé teszi. A részleges megalapozatlanság ezért hatályon kívül helyezés alapjául nem szolgálhat (EBH 2019. B.9.).

[25] A részleges megalapozatlanságot a másodfokú eljárásban minden esetben ki kell küszöbölni (BH 2025. 33.).

[26] A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a fentebb részletezett kúriai iránymutatásoknak megfelelően járt el, amikor az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát észlelve nem helyezte hatályon kívül a járásbíróság ügydöntő határozatát, hanem az ítélete [28] bekezdésében helytállóan megjelölt megalapozatlansági okokat a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés útján kiküszöbölte, tehát a megalapozatlanság megszüntetése érdekében tárgyalás tartására és bizonyítás felvételére nem volt szükség.

[27] A másodfokú bíróság által az ítélete [29]-[36] bekezdéseiben megalapozottá tett tényállás nem szenved hiányosságban és a tényállás-megállapítási kötelezettség keretében a vád kimerítésének követelménye is megvalósult. Az iratellenesség nem állapítható meg, mert a törvényszék a tényállás kiegészítésekor a tartalmukkal egyezően vette figyelembe az iratokat, továbbá a tényből-tényre következtetés hibája sem valósult meg, mert a megállapított tényekből kizárólag az elsőfokú ítéletben megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített tényállás következik.

[28] A harmadfokú bíróság külön kiemeli, hogy a törvényszék a tényállás kiegészítésekor figyelemmel volt a vádhoz kötöttség elvére is, továbbá a vádlott védőjének fellebbezésében foglaltak miatt azt is szükségesnek tartja rögzíteni, hogy a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése nem a felülmérlegelés szinonimája.

[29] A másodfokú bíróság által módosított és a harmadfokú eljárásban is irányadó tényállás nem szenved megalapozatlansági hibában, az ügy elbírálása szempontjából releváns tényadatokat tartalmazza, iratszerű és a vádlott személyével, illetve cselekvőségével kapcsolatos megállapítások is helytállóak. A másodfokú bíróság által az ítélezése alapjául elfogadott tényállás tehát megalapozott, ezért az a Be. 619. § (1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

[30] A törvényszék helyesen járt el, amikor a felülbírálatát az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytatta, mert a Kúria következetes ítélezési gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható (EBH 2018. B.8., EBH 2019. B.9. és BH 2019. 220.).

[31] Az első- és másodfokú bíróság bűnösség kérdésében eltérő álláspontja következtében a harmadfokú bíróság által eldöntendő kérdés az volt, hogy a másodfokú eljárásban megalapozottá tett tényállásból a törvényszék által felhozott érvek alapján következik-e a vádlott büntetőjogi felelőssége.

[32] Az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék az indokolási kötelezettségét példaszerűen teljesítette és a járásbírástól eltérő álláspontját kellő részletességgel megindokolta, melynek során bemutatta, hogy milyen bizonyítékokra, illetve mely indokokra alapította a vádlott bűnösségét. Indokolásában tetten érhető az egyes tanúvallomásokra lebontott egyéniesítettség, valamint a vádlott cselekményéből a bűnösségére levont következtetéséhez vezető gondolatmenet is.

[33] A harmadfokú bíróság álláspontja szerint a megalapozott tényállásból a törvényszék kifogástalan érveléssel vont következtetést a vádlott bűnösségére. A Budapest Környéki Törvényszék ítéletének 9-18. oldaláig terjedő érdemi indokolásában – a járásbírással ellentétben – minden részletre kiterjedően, a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott mérlegelési tevékenységéről, indokolási kötelezettségének maximálisan eleget tett. Az okiratok, az igazságügyi orvosszakértői vélemények, a tanúvallomások, a fényképfelvételek és a hangüzenetek tartalmát, vagyis az ügyben feltárt bizonyítékokat egyenként és egymással ütköztetve is értékelte, ítélete indokolásából egyértelműen nyomon követhető, hogy melyek voltak azok a tényezők, amelyeket irányadónak tekintett.

[34] Az iratanyaggal összhangban álló és meggyőző érveléssel mutatta be általánosságban azokat a tényadatokat, amelyek a vádlottnak a sértett bántalmazására irányuló szándékát és a sértett maradandó fogyatékoságát eredményező cselekvőségét támasztották alá. A harmadfokú bíróság megállapította, hogy míg az elsőfokú bíróság indokolása a büntetőügy egyes kiragadott elemeire fókuszált, addig a másodfokú bíróság az összes beszerzett

bizonyítékot az értékelési körébe vonta, azokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően nemcsak egyenként, hanem összességükben is értékelte, melynek során az észszerűség követelményét szem előtt tartva mutatta be, hogy az eljárás alatt feltárt adatok és bizonyítékok miként illeszkedtek egymásba.

[35] A törvényszéki ítélettel szemben bejelentett védői fellebbezés indokolásában leírt kifogásokra vonatkozólag a másodfokú ítéletben megtalálhatók a Budapest Környéki Törvényszék határozott és helytálló válaszai. Önmagában az a körülmény, hogy a vádlott és védője nem fogadják el a másodfokú bíróságnak az ítéltábla által is helyesnek tartott okfejtését, indokait, illetve mérlegelését, még nem kötelezi a harmadfokú bíróságot arra, hogy részletesen megismételje a törvényszék érvrendszerét, vagy annak egy-egy elemét.

[36] A törvényszék minden tekintetben helytálló indokolása szerint a bizonyítékokból nyert adatok egyértelműen beilleszthetők voltak a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártsága a harmadfokú bíróság megítélése szerint is feltörhetetlen. A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy egyedül a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségessé tenné, továbbá kizárja, vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés lehetőségét (BH 2021. 35. [64] bekezdés). Jelen esetben a bizonyítékok zártláncúsága az elsőfokú bíróság indokolásból ellenőrizhető, továbbá egyértelműen beazonosítható, hogy a törvényszék hogyan jutott el a vádlott bűnösségére levont végkövetkeztetéséhez.

[37] A megalapozottá tett tényállásból a másodfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a testi épség elleni bűncselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[38] A joghátrány megválasztása körében a másodfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva, hiánytalanul vette számba a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.

[39] Az elkövetés óta eltelt időtartammal kapcsolatban – az Alkotmánybíróság 2/2017. (II.10.) AB határozatában írtakra is figyelemmel – az ítéltábla kiemeli, hogy az időmúlás az enyhítő körülmények sorába tartozik, a cselekmény elkövetése és a jogerős elbírálás közötti időt jelöli. Ehhez képest a büntetőeljárás elhúzódása a büntetés mértékét nevesítetten, kompenzációs jelleggel csökkentő enyhítő körülmény, amely tartam a terhelttel szembeni megalapozott gyanú közlésétől a jogerős elbírálásig tart (ÍH 2023. 51.). A hosszabb idő eltelte az időszerű büntetés hatékonyságának a sérelmét jelenti, ezért a harmadfokú bíróság szükségesnek tartja külön hangsúlyozni, hogy a büntetőeljárás elhúzódása a büntetéskiszabás körében nyomatékos enyhítő tényezőként került értékelésre.

[40] A törvényszék által a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés tartama az enyhítő körülményekkel, a fokozatosság elvével, valamint a vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel is arányban áll. A harmadfokú bíróság annyiban egészíti ki a másodfokú ítéletet, hogy a szabadságvesztés büntetés törvényhelyeként még feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját és a Btk. 34. § I. fordulatát.

[41] A harmadfokú bíróság abban is egyetértett a törvényszékkel, hogy a büntetés célja a szabadságvesztés próbaidőre való felfüggesztésével is elérhető. A büntetlen előéletű vádlott esetében a próbaidőnek 2 évben történt meghatározását az ítéltábla szükségesnek, de egyben elegendőnek találta.

[42] A szabadságvesztés börtön fokozata, valamint a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározása is törvényes, a másodfokú bíróság helyesen jelölte meg ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak. A börtön fokozat esetében a másodfokú bíróság még utal a Btk. 35. § II. fordulatára is.

[43] A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek voltak.

[44] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét a Be. 620. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen, a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

[45] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 458. § (3) bekezdése zárja ki, melynek értelmében a harmadfokú bíróság ügydöntő határozata azon a napon emelkedik jogerőre, amikor azt meghozták.

Budapest, 2025. év március hó 13. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Patassy Bence s.k.
előadó bíró

Dr. Kertész Andrea s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Bf.635/2023/9. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 1.Bhar.306/2024/9. számú végzése által 2025. év március hó 13. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. év március hó 13. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke